

بسم الله الرحمن الرحيم

محضر آیه الله وفسی (دامت توفیقاته)

سلام علیکم

لطف کنید و پاسخ هایی شفاف و مستدل برای پرسش های زیر تهیه فرمایید

1. اگر فردی عادی (که سیمتی در نظام نداشته باشد) از طریق تجارت حلال و پس از پرداخت وجوهات شرعی (خمس و زکات و...) ثروت زیادی کسب کرده باشد آیا از نظر شرعی اشکال دارد که با آن ثروت کاخ بسازد و گرانترین ماشینهای جهان را خریداری کند؟
2. اگر یکی از مسئولین جمهوری اسلامی از طریق تجارت حلال و پس از پرداخت وجوهات شرعی (خمس و زکات و...) ثروت زیادی کسب کرده باشد آیا از نظر شرعی و فقهی اشکال دارد که با آن ثروت کاخ بسازد و گرانترین ماشینهای جهان را خریداری کند؟
3. گاهی اطلاعاتی اقتصادی به برخی مسئولین جمهوری اسلامی زودتر از عموم مردم می رسد (مثلا قیمت شکر یا سیمان تا یک ماه دیگر دوبرابر می شود) اگر اقوام یا فرزندان مسئولین با استفاده از این اطلاعات به تجارت بپردازند و به ثروت زیادی دست پیدا کنند ، آیا اینگونه تجارت از نظر شرعی حلال و جایز است؟
4. آیا طبق روایات ، حقوق مدیران نیز باید مثل قاضیان چندین برابر حقوق کارگران و کارمندان باشد؟ حقوق یک مدیر دولتی تا چند برابر حقوق کارمندان تصویب شود ، تبدیل به یک « منکر » می شود و نیاز به نهی از منکر دارد؟ آیا هر میزان که مجلس برای افزایش حقوق مدیران ، قانون وضع کند ، « معروف » است و ما دیگر نباید آن را نهی از منکر کنیم؟
5. از بودجه بیت المال که در اختیار ارگانها و نهادها می باشد برای بازیکنان باشگاههای فوتبال همان ارگان ، حقوقهای میلیاردی تصویب و پرداخت می شود ، با توجه به شرایط تحریم و تنگی معیشت بسیاری از خانواده ها در ایران آیا اینگونه برداشت از بیت المال « منکر » است و نیاز به نهی از منکر دارد؟
6. اخباری از سنگسار زناکار یا آتش زدن لواط کار یا قطع دست دزد (طبق تمام شرایط شرعی اجرای حدود) از قوه قضائیه به جامعه منتقل نمی شود ، اولاً اگر مطمئن شویم که این حدود اجرا نمی شود آیا نهی از منکر قوه قضائیه به این دلیل واجب می شود؟ با چه شیوه ای باید این نهی از منکر را انجام دهیم؟ ثانیاً اگر این اجرای حدود مخفیانه انجام بشود آیا کتمان کردن اخبار اجرای این حدود (باتوجه به عدم اثرگذاری بر جامعه و گستاخ تر شدن اهل معصیت) « منکر » نیست؟
7. گاهی خبر محرمانه ای از فسادهای اخلاقی (مشروب و...) درباره یک مسئول دین پایه به نهادهای مرتبط (مثل ستاد امریه معروف) ارسال می شود با توجه به اینکه چنین فسادهایی از درون خانه و حریم خصوصی آن مسئول مخابره می شود آیا تجسس در این زمینه به نیت برکنار کردن آن مسئول و حفظ سلامت نظام جمهوری اسلامی (باتوجه به اهمیت حریم خصوصی) « منکر » محسوب می شود؟ یا عدم پیگیری و بی اعتنائی به اینگونه اخبار «منکر» محسوب می شود؟
8. تعدادی از مجریان مشهور صداوسیما علناً در برنامه ها بصورت نامحرم زل می زنند و با آنها شوخی می کنند و باهم می خندند و با موسیقی هایی که عرف متدینین آنها را مطرب و حرام می دانند را ترویج و تبلیغ می کنند ، مردم چگونه می توانند آنها را نهی از منکر کنند؟ اگر بعد از نهی از منکر همچنان به رفتارهای خود ادامه دهند (باتوجه به تأثیر سوئی که بر حیا و غیرت چند میلیون مسلمان ایرانی می گذارند) نهایتاً اقدامی که میتوان در برابر آنها انجام داد از نظر شرعی چیست؟
9. بنده یک مسلمان ثروتمند و ساکن ایران هستم ، (طبق آمار سازمانهای بین المللی ) میدانم که روزانه حداقل یکصد کودک در آفریقا بخاطر گرسنگی شدید می میرند اینکه بنده از زندگی اشرافی و خرید خانه و ماشین گرانقیمت دست بردارم تا تعداد محدودی از آنها را از مرگ نجات بدهم آیا از نظر شرعی و فقهی برای بنده مستحب است یا واجب؟
10. وزارت ورزش برای پوشاندن زنان ورزشکار ایران از یک بلوز و شلوارویک مقنعه چسبان استفاده میکند و در وسط هیجانان ورزشهایی مثل کبدمی (زوو) یا فوتبال یا والیبال حتی بین پاهای (شلواردار) این زنان نیز جلوی چشم دوربین قرار می گیرد آیا منظور از حجاب ناموس مسلمین در قرآن و روایات اهل بیت(علیهم السلام) چنین پوشش هایی بوده است؟ اگر چنین پوشش هایی «منکر» است چگونه و با چه قدرتی و تا چه نهایی می توان وزارت ورزش را نهی از منکر کرد؟
11. اکثریت زنان و دخترانی که در سیما یا سینما «بازیگر» می شوند دین ضعیفی دارند و از حجاب کامل و حیای اصیل فاصله گرفته اند و در فضای مجازی تصاویر و خیم بدحجابی یا بی حجابی خود را به نمایش عموم می گذارند

اولاً نهایت عکس العملی که وزارت ارشاد باین مروجان پوششهای غیر شرعی می تواند داشته باشد چیست؟ ثانیاً در صورت کوتاهی وزارت ارشاد ، عموم ملت مسلمان چگونه می توانند وزارت ارشاد یا این زنه‌ای مُبَلِّغ معصیت را نهی از منکر کنند؟

12. گاهی (به ندرت) مسئولین متدین جمهوری اسلامی تحت فشارهای چندلایه ی مشرکین خارجی (مانند سازمان حقوق بشر)، مجبور می شوند قانونی را وضع کنند که برخلاف فقه اصیل جعفری می باشد

آیا پس از تصویب نهایی به عنوان « قانون » ملت باید چنین قانونی را بطور مدام « معروف » بدانند ؟ یا با نهی از منکرهای مکرر خود به مسئولین متدین قوت قلب دهند تا آن قانون را به سمت فقه اصیل تغییر دهند؟